

Registrii EFLAGS (indicatori) sunt:

- **CF** - *carry flag*, care se seteaza daca dupa ultima operatie a avut loc transport;
- **PF** - *parity flag*, care este setat daca numarul de biti de 1 din rezultatul ultimei operatii este par;
- **ZF** - *zero flag*, care este setat daca rezultatul ultimei operatii a fost 0;
- **SF** - *sign flag*, care este setat daca rezultatul ultimei operatii a fost negativ;
- **OF** - *overflow flag*, care este setat daca rezultatul ultimei operatii a produs overflow.

1. **byte** - dupa cum ii spune si numele, ocupa 1 byte, adica 8 biti in memorie;
2. **single** - ocupa 4 bytes (32 de biti) si este utilizat pentru stocarea numerelor fractionare;
3. **word** - ocupa 2 bytes (16 biti) si este utilizat pentru stocarea intregilor;
4. **long** - ocupa 4 bytes (32 de biti) si este utilizat pentru a stoca intregi pe 32 de biti sau numere fractionare pe 64 de biti. **Double word** (dword) ocupa tot 32 de biti;
5. **quad** - ocupa 8 bytes (64 de biti);
6. **ascii** - este utilizat pentru declararea sirurilor de caractere care nu sunt finalizate cu terminatorul de sir - nerecomandat;
7. **asciz** - este utilizat pentru declararea sirurilor de caractere care sunt finalizate cu terminatorul de sir;
8. **space** - defineste un spatiu in memorie, a carui dimensiune o specificam, de exemplu **.space 4**, insemnand ca se lasa 4 bytes = 32 de biti. Este util atunci cand declaram variabile pe care le calculam in cadrul programului si pentru care nu vrem initial o valoare default.

Instructiune	Efect
add op1, op2	$op2 := op2 + op1$
sub op1, op2	$op2 := op2 - op1$
mul op	$(edx, eax) := eax \times op$
imul op	$(edx, eax) := eax \times op$
div op	$(edx, eax) := (edx, eax) / op$
idiv op	$(edx, eax) := (edx, eax) / op$

Instructiune	Efect
not op	$op := \sim op$
and op1, op2	$op2 := op2 \& op1$
or op1, op2	$op2 := op2 op1$
xor op1, op2	$op2 := op2 \wedge op1$

Instructiune	Efect
shr numar, op	$op := op \gg \text{numar}$
shl numar, op	$op := op \ll \text{numar}$
sar numar, op	$op2 := op \gg \text{numar}$ (cu pastrare semn op)
sal numar, op	$op2 := op \ll \text{numar}$ (cu pastrare semn op)

Operator	Descriere
jc	jump daca este carry setat
jnc	jump daca nu este carry setat
jo	jump daca este overflow setat
jno	jump daca nu este overflow setat
jz	jump daca este zero setat
jnz	jump daca nu este zero setat
js	jump daca este sign setat
jns	jump daca nu este sign setat

Operatori pentru numere fara semn

jb	jump if below ($op1 < op2$)
jbe	jump if below or equal ($op1 \leq op2$)
ja	jump if above ($op1 > op2$)
jae	jump if above or equal ($op1 \geq op2$)

Operatori pentru numere cu semn

jl	jump if less than ($op1 < op2$)
jle	jump if less than or equal ($op1 \leq op2$)
jg	jump if greater than ($op1 > op2$)
jge	jump if greater than or equal ($op1 \geq op2$)

Operatori de egalitate

je	jump if equal ($op1 == op2$)
jne	jump if not equal ($op1 \neq op2$)

Observatii:

- je \Leftrightarrow cu jz (pentru ca cmp pune in tmp = op1 - op2 caz in care daca sunt egale da 0 adica ZF= 1 adica jz da true)

- a(b,c,d)
a – adresa de memorie/constantă
b – registru
c – registru (%ecx)
d – constantă

v[2] = 5

caz a = 0

mov \$v, %edi

mov \$2, %ecx

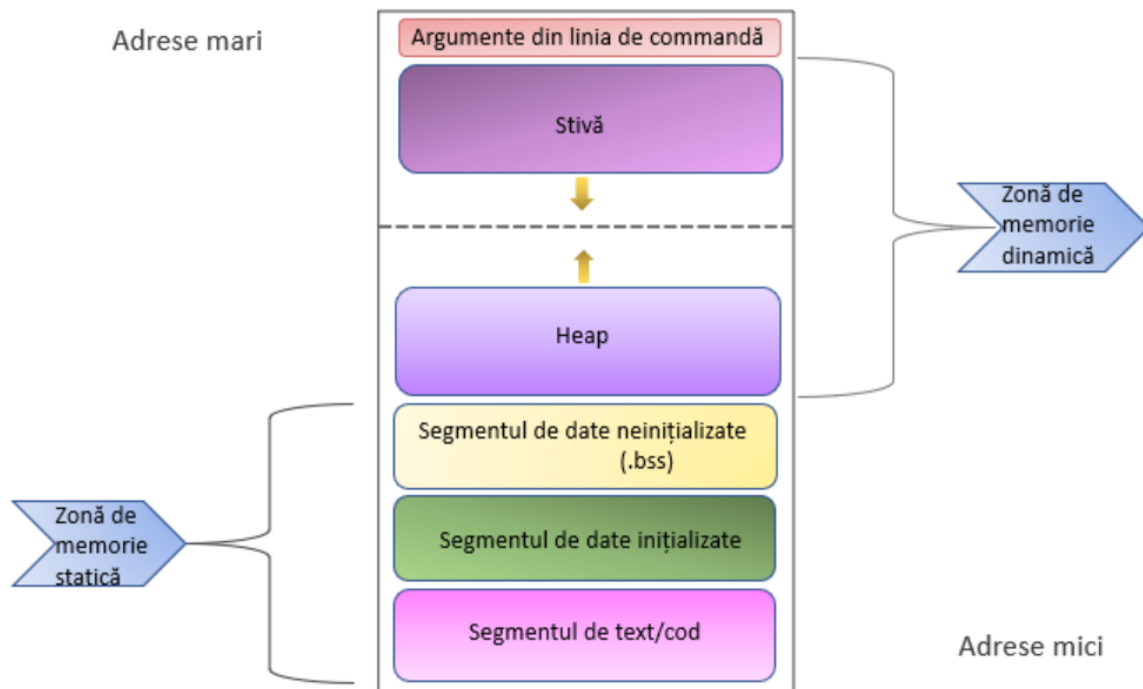
movl \$5, (%edi, %ecx, 4)

caz b = 0

movl \$5, v(, %ecx, 4)

1 Stiva

Stiva este o regiune dinamică în cadrul unui proces care funcționează pe principiul LIFO (Last In – First Out). La fiecare apel de funcție, este alocată o zonă de memorie pe stivă în care vor fi stocate argumentele funcției, variabilele locale și adresa de retur. La fiecare alocare stiva va crește "în jos", spre adrese mici, așa cum este prezentat și în figura 1.

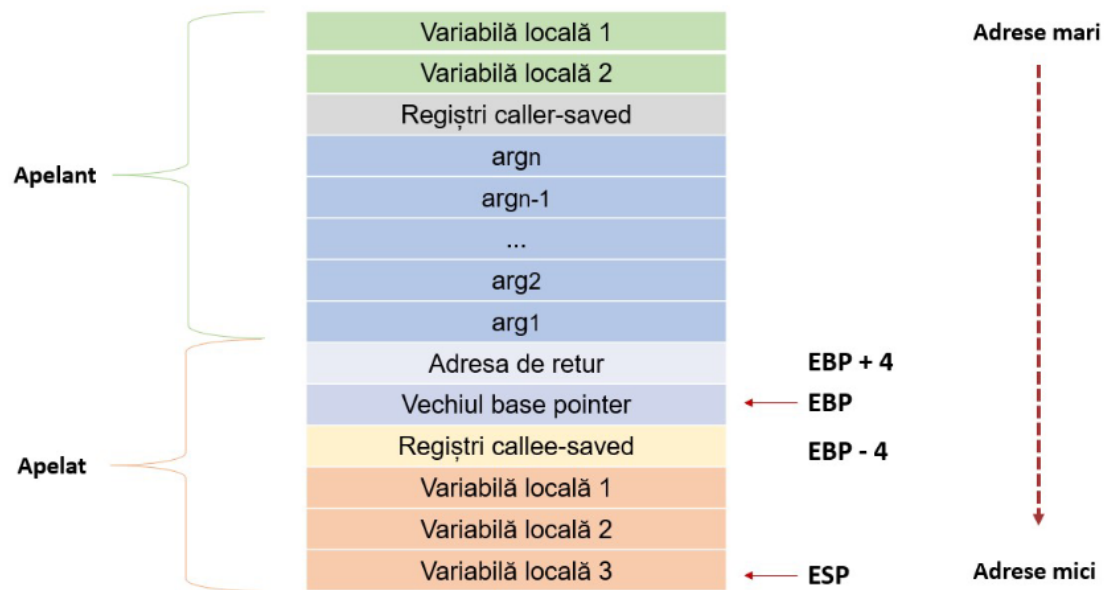

Stack pointer-ul %esp este registrul care indică întotdeauna spre vârful stivei și prin care se efectuează, de fapt, push-urile și pop-urile. De exemplu, la fiecare **pushl** efectuat, %esp scade cu 4 (stiva crește spre adrese mici) și este salvată o valoare relativ la adresa de memorie indicată de %esp. Pentru fiecare **popl** efectuat, valoarea din vârful stivei este depozitată în operandul instrucțiunii, iar %esp crește cu 4.

Urmărind scrierea studiată în laboratorul trecut a(b, c, d), valoarea efectivă din vârful stivei este data de **0(%esp)**. În plus, trebuie remarcat că vârful stivei va indica întotdeauna spre ultimul byte al ultimului element adăugat pe stivă.

Base pointer-ul este registrul care indică întotdeauna spre baza stivei și prin care se va face delimitarea cadrelor de apel și accesarea elementelor corespunzătoare acestora.

- **callee-saved :** %ebx, %esp, %ebp, %esi, %edi. Valorile acestor registre se garantează a fi restaurate de către procedură, adică acestea trebuie salvate în zona de variabile locale de către procedură.
- **caller-saved :** %eax, %ecx, %edx. Nu este garantată restaurarea lor. Apelantul trebuie să salveze aceste valori înainte de încărcarea argumentelor funcției dacă dorește să regasească valorile inițiale la ieșirea din funcție.

- `%d` - pentru afisarea int-urilor;
- `%ld` - pentru afisarea long-urilor;
- `%hu` - pentru afisarea short int-urilor (word-urilor);
- `%s` - pentru afisarea sirurilor de caractere.

Observatii:

- pot fi adaugate pe stiva doar word-uri si long-uri
- pusha (pune toate valorile registrilor pe stiva, si la descarcare pastreaza valorile)
- Cand stiva creste esp ul scade, ebp ramane la aceeasi valoare
- `0(%esp)` va fi mereu adresa urmatoarei instructiuni, deci vom pleca de la `4(%esp)`
- In cazul in care se doreste returnare, valorile vor fi depozitate in aceasta ordine in functie de numarul lor in `%eax`, `%ecx`, `%edx` si ulterior prin varful stivei